

ПРЕС КЛИПИНГ

5-6.новембар 2011.

НАСЛОВИ

- Неопходан социјални дијалог;(стр.2)
- Динкић: Дијалог по мери човека;(стр.3)
- Више од 200.000 младих чека посао;(стр.4)
- Мајстори боље плаћени од професора; (стр.6)
- Рад за празник не пуни новчаник; (стр.8)
- Зграде и зарада труну;(стр.9)
- Србија има најнижи извоз по запосленом;(стр.13)
- Због стечаја фирми пропадају градови;(стр.14)
- Калановић: За конкурентну привреду неопходна снажна мала и средња презећа;(стр.15)
- Фијат тражи поверљиве одредбе;(стр.16)
- Путари клизе у стечај;(стр.17)

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/9/Politika/984990/Neophodan+socijalni+dijalog.html>

Неопходан социјални дијалог

Србији потребан социјални дијалог и примена колективних уговора, оценили Љубисав Орбовић и лидер Уједињених региона Србије Млађан Динкић.

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић и председник УРС-а Млађан Динкић сагласили су се у данашњем разговору да је Србији потребан социјални дијалог и примена колективних уговора у колективима и предузећима.

Изјаве Млађана Динкића и Љубисава Орбовића

Орбовић је, после састанка са Динкићем, рекао да је то наставак разговора које Савез самосталних синдиката Србије води са парламентарним странкама и навео да је то први разговор са странком која је на власти "а која има и опозициони дух у овом моменту".

Орбовић је рекао да данас није било разговора који имају политички контекст нити о сарадњи у том делу, и додао да ће, када се заврше разговори и са другим партијама, доћи и до састанака "о неким конкретним стварима".

Према његовим речима, разговарало се о будућности и о визији УРС-а, али и ономе што се дешавало у прошлости и додао да ће се разговори наставити.

Лидер УРС-а је рекао да је разговор био конкретан и да је стекао утисак да чланови Савеза самосталних синдиката Србије подржавају процес децентрализације земље.

Динкић је прецизирао да је представио програм децентрализације Србије и развоја пољопривреде и изнео нове елементе економског програма УРС-а који ће, како је најавио, јавности бити представљен за недељу дана.

"Оно што је за мене најснажнија порука јесте да наредна влада, ко год да је формира, мора да има прави социјално-економски савет и прави социјални дијалог, јер је у много случајева до сада то фикција од које нико нема користи", нагласио је Динкић.

Онај ко води Владу мора да буде спреман да саслуша све предлоге синдиката и одлучи које треба применити, казао је Динкић и навео да је проблем што сада нема дијалога који је потребан.

"Јако је важно то да се у свим компанијама и предузећима у Србији морају применити колективни уговори који сада постоје негде на папиру", рекао је Динкић и додао да Влада није до краја одобрила њихову примену.

"УРС заиста сматра да без доброг партнерског односа и социјалног разговора са синдикатима са једне и послодавцима с друге стране, нема политике која је примењена човеку и пракси", оценио је Динкић.

Представници Савеза самосталних синдиката Србије су до сада разговарали са функционерима Српске напредне странке и Либерално-демократске партије.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2011&mm=11&dd=04&nav_id=555066

Динкић: Дијалог по мери човека

ИЗВОР: БЕТА

Београд -- Председник Уједињених региона Србије Млађан Динкић рекао је да у Србији нема правог социјалног дијалога.

Динкић је оценио да без партнерског односа државе и синдиката и примене колективних уговора нема добре државне политике.

"Наредна влада мора да има прави Социјално-економски савет и социјални дијалог, јер је у много случајева до сада то фикција од које нико нема користи, ни држава, ни влада, ни синдикати", казао је Динкић након састанка са председником Савеза самосталних синиката Србије Љубисавом Орбовићем.

Динкић и Орбовић су навели да нису разговарали о политичком партнерству, а **Орбовић је најавио да ће, када СССС заврши разговоре са свим парламентарним странкама, разговарати и о конкретним питањима.**

Орбовић је рекао да са Динкићем није разговарао о политичкој сарадњи, али да у наредном периоду очекује разговоре о конкретним питањима. *"Данас нисмо говорили о политичкој сарадњи, али у наредном периоду, када завршимо са преосталим партијама овакве разговоре, сигурно ћемо ући у разговоре о неким конкретним стварима и у блиској будућности ћете моћи да чујете у ком правцу иду разговори"*, казао је Орбовић.

Орбовић је рекао да је данашњи састанак био први са партијом која је на власти, али **која, како је рекао, има "опозициони дух у овом тренутку"**.

Динкић је навео да у Србији не постоји прави социјални дијалог и да онај ко води владу мора да буде спреман да саслуша све предлоге синдиката, као и да је важно да се у свим компанијама и предузећима примењују колективни уговори.

"УРС сматра да без доброг партнерског односа и социјалног разговора са синдикатима и послодавцима немате политику која је примерена човеку и пракси, већ је то апстрактна политика која је одвојена од људи и која не може бити успешна", казао је Динкић.

Он је навео да је на састанку са представницима синдиката представио програме за децентрализацију Србије, развој пољопривреде као и **"нове елементе економског развоја"**, које ће, како је навео, УРС јавности представити за недељу дана.

"Имам намеру да наставим разговоре са СССС јер од дијалога имамо сви заједно користи", казао је Динкић.

Представници СССС до сада су разговарали са председником Српске напредне странке Томиславом Николићем и лидером Либерално демократске партије Чедомиром Јовановићем.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2011&mm=11&dd=06&nav_id=555358

Више од 200.000 младих чека посао

ИЗВОР: ПОЛИТИКА

Београд -- Доктори наука код куће чекају посао, професори продају на тезгама, инжењери возе такси, лекари немају где да примене мукотрпно стечено и скупо плаћено знање.

На једно место професора физичког васпитања конкурише чак 500 кандидата, тврде синдикати.

А све због чињенице да у Србији, према подацима Националне службе за запошљавање, тренутно посао тражи најмање 22.000 незапослених младих људи с дипломом факултета, који имају између 15 и 30 година.

На посао се чека, према званичним подацима, око две године, али стручњаци процењују да је неопходно двоструко више времена за добијање радне књижице.

Заостајемо још током школовања
Милорад Антић,
председник Форума
средњих стручних
школа, признаје да су
школе и држава криви
за лоше радне
способности младих
људи. *"Немамо довољно*

Тешко је поверовати да је број незапослених младих људи у односу на 2008. године мањи за чак 20.000, како тврде у Националној служби за запошљавање. Ипак, реч је о привременом смањењу броја незапослених јер је управо 20.000 младих приправника нашло посао у оквиру пројекта "Прва шанса". Ускоро ћемо сазнати колико њих ће, по истеку приправничког стажа, и даље имати радно место.

Сурова реалност нас сваки дан опомиње да посла готово да нема, поготово не за профиле популарне међу омладином.

"Млади желе да раде на пословима који ће им пружите боље услове рада. Велики број њих шкољује се за менаџере, економисте, правника, професоре... Ређе се опредељују за послове који се обављају напољу, у којим су тежи услови рада и за које је потребна физичка снага. Нису популарни послови у машинској индустрији, грађевинарству и рударству", кажу у Националној служби за запошљавање.

Стоматологија, медицина, друштвене науке најпопуларније су међу будућим бруцошима, али управо ови дипломци праве гужву на тржишту рада. **Посао тражи 1.887 младих лекара опште праксе, 1.160 стоматолога, 598 политиколога, 215 професора општенородне одбране, 207 историчара уметности...**

Ипак, сваке године према овим високошколским установама хрле гомиле доскорашњих средњошколаца. **Само у току једне школске године на све државне медицинске факултете у Србији упише се око 1.900 бруцоша**, а готово исти број њих чека посао на тржишту рада сањајући о било каквом послу или одласку у иностранство.

Стручњаци упозоравају да је јасно колико држава изгуби новца на школовање младих стручњака који потом своје знање и способности односе у западне земље. **Ипак, одлив мозга не престаје већ 20 година**. До тога сигурно доводи и неопходно искуства у струци, на којем послодавци инсистирају, а млади људи немају где да га стекну.

Због лошег образовног система испаштају и привредници који се хватају за главу када им у

кабинета и лабораторија.
Планови и програми по којима радимо стари су преко 20 година.
Практична настава која треба да буде основ наставе прескупа је, тако да све више заостајемо.
Имамо 300.000 ученика у средњим школама. Образовање једног кошта око 700 евра, па лако можемо да израчунамо губитке. Без јасне стратегије образовања и сарадње с привредом не може да нам буде боље", упозорава Антић и додаје да, после три године чекања на посао, млади забораве и оно што су научили у школи, тако да је незадовољство послодаваца оправдано.

фирму уђе новопечена радна снага.

*"Када дамо шансу младима који су тек изашли из школске клупе често имамо чист губитак. Свако ново запошљавање послодавца, у просеку, кошта чак 8.000 евра. Десило ми се да ми је у фирму дошао електричар који не разликује једносмерну од двосмерне струје. **Младе људе у фирми не смемо ни да пустимо да раде са струјем из страха да их не убије**",* истиче Небојша Атанацковић, председник Уније послодаваца Србије.

Ипак, послодавци су свесни да су **млади људи најмање криви за своје (не)знање, већ је проблем у лошем образовном систему** којем је, како истиче Атанацковић, битније да сачува радно место свих професора без обзира на превазиђеност предмета које предају.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:352187-Majstori-bolje-placeni-od-profesora>

Мајстори боље плаћени од професора

В. Ц. СПАСОЈЕВИЋ

"Новости" истражују: Како се вреднује рад у Србији са и без дипломе. Плата професора често далеко мања него мајсторска

ЗАВРШИЛА сам Факултет организационих наука као изузетно добар студент и данас радим у државној фирми, у администрацији, за плату од око 30.000 динара. Срећна сам јер плата стиже редовно, али понекад се питам да ли је требало родитељи толико да улажу у сестрино и моје школовање. Муж, који код приватника ради као аутомеханичар, заради око 80.000 динара. Да није њега не бисмо преживели, прича за "Новости" Зорица Рељић из Крњаче.

Не мисли она да је посао њеног мужа лак. Каже, за разлику од ње, он нема ни викенд, а често ни фиксно радно време. Али, кад сабере све ноћи које је провела учећи за испите, мисли да су вредности у Србији прилично померене. Наравно, на горе.

И није она једина са дипломом која се осећа потцењено. Колико је интелектуални рад на дну друштвене лествице најбоље показују подаци да на посао у овом тренутку чека око 44.800 факултетски образованих, плус још 37 магистара и доктора наука!

Школовање једног стоматолога у Београду кошта око 3.000 евра, уколико факултет заврши у року, односно око 4.500, ако студира осам година, што је просек на Београдском универзитету. Да би отплатио овај новац, он мора да ради између пет и седам година, не рачунајући волонтирање и праксу! Зубари на посао просечно чекају четири године, а лекари три месеца дуже.

Стандардне плате професора, учитеља и наставника не премашују 40.000. Фармацеути раде за око 58.000, лекари и стоматолози за 56.500, правници за нешто више од 47.000, а економисти за 39.500 динара. Али, зато дрвосече, дефицитарни у Колубарском и Мачванском округу, могу да зараде и до 100.000.

Један водоинсталатер за најмањи излазак на терен узима од 1.000 до 2.500 динара (отчепљивање зачепљеног одвода), а за пет таквих "терена" у џеп стави 100 евра. Керамичари за лепљење плочица у једном стану, у кухињи и купатилу, просечно узму од 100 до 150 евра. Мајстор за хобловање и лакирање паркета, кад се одбије материјал, може да узме око 400 евра. Дакле, већина "кућних" мајстора може месечно да заради по 1.000 и више евра, што је на нивоу троструке плате једног учитеља!

Али, ни тај мајстор не би могао да опстане кад би морао да региструје радњу и плаћа уредно држави све дажбине, јер би му оне појеле гро зараде. Осим тога, опште место је да је добрих мајстора све мање.

НИСУ КРИВИ МАЈСТОРИКАКО каже Ранка Савић, нису мајстори и радници криви што држава лоше третира интелектуалце: - Електричар ради по 15 сати дневно, иде од куће до куће, даје огласе... И треба да заради. Али, узмите шта ради директор неке од бројних агенција у Србији, који не зарађује мање од 150.000 до 200.000, или ПР службеник у неком јавном предузећу који премашује 100.000. Упоредите њих са професором или хирургом! Е, то су поражавајући подаци по ову земљу, коју ће упропастити не добри мајстори, већ партијски чиновници.

- Код нас хирурзи светске класе зарађују од 80.000 до 100.000 динара месечно, а узмите само колико је коштало њихово школовање и колика је њихова одговорност - каже Ранка Савић из АСНС.

Она се слаже да је интелектуални рад у Србији апсолутно потцењен и то већ деценијама, а за то види неколико разлога.

- Факултетска диплома је деградирана, између осталог и зато што постоји велики број приватних факултета, код којих није важно знање него уплаћена школарина. Раније су дипломе имале већу тежину. Други разлог јесте запошљавање по партијском кључу. Због партијских кадрова мењају се систематизације, па за радна места за која је данас потребан факултет, сутра више није. Услове за то радно место диктира партијски апаратчики коме је место намењено - каже Савић.

Ипак, можда и највише, додаје наша саговорница, криви су сами власници диплома, који су због немања посла пристали да раде за мизерне паре, под катастрофалним условима, и то често послове који су далеко испод њиховог степена знања. Битно је само доћи до радног места.

- То је велики проблем који ће се држави временом олупати о главу. С једне стране, имаћемо све више образованих - а необразованих, имаћемо све више недефинисаних различитих менаџерских занимања, и све више младих ће напуштати земљу. Србија ће на крају остати држава нешколованих, нестручних и необразованих - каже наша саговорница.

Још пластичнију слику како у стварном животу изгледа живот професора, дакле интелектуалаца, који би требало да регрутују нове интелектуалце, даје Слободан Брајковић из Синдиката запослених у просвети.

- Просечна плата у образовању је 38.000 динара, а ту је више од 80 одсто кадра факултетски образовано. Неретко се дешава да ђаци, деца власника кафића или бизнисмена, долазе у средњу школу колима, а професори се гурају да уђу у аутобус. Старији професори иду крезави, јер немају паре да поправе зубе. Носе изношене ципеле. Недавно сам видео једног предавача филозофије који је везао ципеле канапом - каже Брајковић.

ТРАЖЕНА ЗАНИМАЊАПрема подацима Националне службе за запошљавање, на списку најтраженијих занимања у земљи су: заваривачи, инжењери електротехнике и грађевинарства, руковаоци грађевинском механизацијом, књиговође и рачуновође, графичари, офталмолози, гинеколози и анестезиолози, пекари и посластичари, кувари и пица мајстори, месари, козметичари, ветеринари и фармацеути, геронтодомаћице, лакирери, керамичари, возачи и

вулканизери. Као што се види са списка, најмањи је дефицит занимања за које је потребан факултет.

Оваквим статусом наставног кадра држава, додаје овај синдикалац, шаље младима лоше поруке, које се могу свести на главну: "Бадава идете у школу! То се не исплати". Професори више немају ауторитет у друштву, баш као ни остали запослени у музејима, библиотекама и другим установама културе. Њихове плате, све са докторатом, не прелазе 45.000. Тек нешто мало боље стоје високообразовани здравствени радници, чија су примања за трећину већа.

ЗА ВЕНТИЛЕ 450 ЕВРА

Биљана П., машински инжењер у једној приватној фирми у главном граду, каже да су колеге са дипломом у њеном предузећу далеко горе третиране од мајстора.

- Имамо одличне мајсторе и драго ми је да могу да зараде, али разлика између моје и њихове плате је минимална, ако узмемо само колико је коштало моје школовање и каква је моја одговорност. Две године сам примала 60.000 динара, а сад већ два месеца нема плате. Инжењеру се никад не плаћа прековремени рад, а мајсторима се плаћа да не би радили са стране. А ипак раде - каже Биљана, и додаје да се посебно лоше осећала пре извесног времена када јој је један мајстор за промену вентила на четири радијатора и још неке ситнице узео 450 евра.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:352093-Rad-za-praznik-ne-puni-novcanik>

Рад за празник не пуни новчаник

Б. СТЈЕЉА

Рад у време нерадних дана редовно се плаћа још само у државним предузећима.

Просечна празнична дневница око 4.000 динара, али некад и 150 одсто

У СРБИЈИ најмање 26.650 радника барем повремено ради ноћу, а 700.000 недељом и у време државних празника, али је питање колико њих добије већу дневницу. И док послодавци тврде да се у јавном сектору овај рад плаћа готово без изузетака, а у приватном мање-више довољно често, синдикалци имају другачији утисак и оцењују да се "ванредне дневнице" исплаћују само у предузећима где је синдикат "довољно снажан и гласан".

За просечног српског радника најнижа дневница у време празника морала би да износи око 4.000 динара, али се она рачуна у односу на личну зараду. У Министарству рада и социјалне политике кажу да је, без обзира о ком се износу радило, исплата - обавезна.

- Сви послодавци су у обавези да додатно плаћају рад у време државних празника, и то најмање 110 одсто од основице - објашњава Данијела Рајковић из овог министарства. - Ноћни рад се плаћа најмање 26 одсто од основице, и то су минимуми загарантовани Законом о раду. У неким се делатностима, међутим, овај рад плаћа и више, али је то случај само тамо где је потписан колективни уговор.

Тако, према њеним речима, у појединим јавним предузећима "ванредна дневница" може да се креће од 120, па до чак 150 одсто основице, као што је то случај са комуналним предузећима Београда.

У Унији послодаваца Србије тврде да, осим државних, и велике приватне компаније у потпуности поштују и ноћни рад и рад у време државних празника, али признају да у малим фирмама то најчешће није случај. У Асоцијацији слободних и независних синдиката, пак, оцењују да чак 95 одсто приватника не плаћа ни динара.

- У државним предузећима се поштује закон, али у многим приватним фирмама послодавци сматрају да би њихови радници требало да буду захвални што уопште имају радно место. Зато и не размишљају да их додатно "награђују" - каже Ранка Савић, председник АСНС. - Посебне злоупотребе су у трговини, јер су радници у обавези да дођу сат раније, али и да остају по истеку радног времена. Наравно, бесплатно.

ЗБОГ РИЗИКА СКУПА НОЋНА ТРГОВИНА

РАДНИЦИМА који првенствено зарађују плату ноћу, не обрачунавају се посебно дневнице већ им се, уговором о раду, дефинише већа месечна зарада. - Најчешће су ове плате веће за од 10 до 25 одсто него онима у дневној смени, а радницама обезбеђења се плаћа и 30 одсто више - кажу у Унији. - Ипак, послодавци разматрају да се рад ноћу прореди у свим делатностима где је то могуће, пошто их он много више кошта и много је ризичнији. Само у трговини се чак две трећине пожара дешава ноћу.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:352186-Zgrade-i-zarada-trunu>

Зграде и зарада труну

Татјана СПАЛЕВИЋ

Држава у дуговима до гуше, али вредне објекте оставља да пропадају. Недовршене грађевине и урушени објекти дуже од деценије руже лице Београда

Држава у овом тренутку нема намеру да "рупу" у буџету бар делимично закрпи продајом имовине, већ ће минус за наредну годину од око 120 милијарди динара решити додатним задуживањем. Заправо, Србија ни не зна шта све има у свом власништву, јер евиденција Републичке дирекције за имовину још није, нити ће ускоро бити комплетирана. Не зна се, дакле, ни вредност државних некретнина, а још мање колики се приход остварује од њиховог закупа.

До сада је пописано 149.355 хектара пољопривредног, 303.076 хектара шумског и 40.821 хектар државног грађевинског земљишта. Према подацима из октобра ове године, на листи евидентиране имовине је и 18.107 службених зграда, 5.749 стамбених објеката и 13.893 стана, седам резиденција, 50 репрезентативних здања...

Недавно усвојени Закон о јавној својини требало би да убрза попис. Јер, да би у катастру, примера ради, некретнина из државног била враћена у власништво локалних самоуправа, мора да се достави потврда из Републичке дирекције за имовину да је непокретност евидентирана. Уз ту потврду, општина катастру доставља и доказ да имовина није предмет реституције.

У овом тренутку укупан јавни дуг Србије је 13,5 милијарди евра и никоме не пада на памет да се продајом некретнина те обавезе умање. Истина, због кризе, вредне непокретности сада не могу да достигну жељену цену. Постоје и административне препреке да се поједина, некада репрезентативна, а сада урушена здања "удоме".

Драстичан пример је зграда Генералштаба, са којом држава ни 12 година након оштећења у НАТО бомбардовању не зна шта да ради. Град је предложио "камуфлажу" кроз оригиналан изглед фасаде, док се не пронађе инвеститор. Министарство одбране очекује цифру која ће бити довољна да се направи нова, модерна зграда Генералштаба на Бањици. То је, заправо, једно од решења где би новац од продаје био утрошен. У Дирекцији за имовину кажу да док постоји ограничење у виду заштите споменика културе, што значи да здање након реконструкције мора да има првобитни спољашњи изглед, инвеститора неће бити. Тачније, не може се постићи прихватљива цена. А која је цифра прихватљива за државу, односно Министарство одбране, јавности никада није саопштено.

Једино поређење можда може да се направи са зградом савезног МУП, коју је држава продала у августу 2007. за 29,1 милион евра.

- Зграде Генералштаба и Министарства одбране у Београду у Улици кнеза Милоша 33-41 подигнуте су између 1955. и 1965. према пројекту архитекте Николе Добровића, као двочлани ансамбл - каже за "Новости" Милан Вуковић, градски секретар за урбанизам. - Комплекс карактеришу два монументална, степенасто завршена тракта који се каскадно спуштају ка Немањиној улици, креирајући на тај начин урбани симбол градске капије. Осим експресивних каскадних форми, фасаде одликује примена контрастних материјала, робусног, мрко-црвеног камена из Косјерића и белих мермерних плоча са Брача. Објекти су проглашени за споменик културе. Према Генералном плану Београда, локација објеката налази се у подручју намењеном за јавне службе, јавне објекте и комплексе. Подручје се плански спроводи на основу ГУП до израде и усвајања планова генералне или детаљне регулације.

■ НЕПОКРЕТНОСТИ У ДРЖАВНОМ ВЛАСНИШТВУ*		
назив непокретности	број	површина (м ²)
Службене зграде	18.107	42.697.814
Канцеларије	2.526	1.552.028
Зграде са земљиштем	1.903	8.385.769
Ресторани (бифеи)	169	111.240
Кухиње	327	42.633
Одмаралишта	553	287.740
Спортски објекти	903	3.663.009
Стамбене зграде	5.749	8.833.431
Станови	13.893	7.381.097
Гараже	2.195	439.889
Резиденције	7	1.176
Репрезентативне зграде	50	10.660
Задужбине (легати)	38	4.480
Пословне зграде	3.530	2.246.592
Делови пос. зграда	10.840	1.389.672

* на дан 7. 10. 2011

Држава се са појединим инвеститорима и те како опекала и уместо обећаних луксузних хотела и објеката добила опустела градилишта у централним зонама престонице. Тим несавесним инвеститорима припређено је "пеналима на ружноћу", а да ли ће газде купљене локације и објекте коначно и да приведу намени биће познато до јуна 2013. године, када им истиче рок да заврше посао. У супротном плаћаће казну за ружноћу од два милиона евра годишње. На листи тих објеката је и зграда савезног МУП у Кнеза Милоша. Ту је израелска "Плаза", на локацији коју је купила од државе, планирала изградњу хотела, али је тражила и нови план детаљне регулације како би могла да изгради више квадрата него што је важећом планском документацијом предвиђено. И, тако, порушено здање обрасло у коров већ четири године чека неимаре.

- Процедура израде и доношења планске документације за ово подручје започета је прошле године доношењем Одлуке о изради плана детаљне регулације блока између улица Кнеза Милоша, Дринске, Сарајевске и Дурмиторске - наводи Вуковић. - Израда плана је у току, а носилац посла је Урбанистички завод Београда. План детаљне регулације ће представљати плански основ за издавање информације о локацији, локацијске дозволе и израду урбанистичко-техничких докумената. Комисија за планове Скупштине Београда је, на седници одржаној 13. октобра ове године, започела стручну контролу, али је донет закључак да концепт плана треба кориговати.

У више наврата београдске власти су тражиле од инвеститора, који су купили хотеле или објекте који ће након реконструкције имати ту намену, да посао приведу крају. Према речима Мирослава Чучковића, члана градског већа, системска грешка направљена је што су се продавали објекти, а не бизнис.

КОНВЕРЗИЈА Чињеница је да су инвестиције у "рил естејту" због кризе опале, и то највише у Београду. Има оних који би ипак да граде и у време кризе, али конверзија права коришћења у право својине над грађевинским земљиштем, закуп на 99 година а не власништво над парцелом, јесте нешто што страним инвеститорима нико не може да објасни.

- Конверзија тера инвеститоре, тога нигде у окружењу нема и зато смо неконкурентни - истиче Чучковић. - Држава је после петооктобарских промена убеђивале странце да је право коришћења на земљишту практично исто што и власништво, а онда им по Закону о планирању из 2009. године тражимо да плате конверзију. Где је ту правна сигурност?

- Инвеститори су одмах након куповине хотела отпуштали све раднике, нека градилишта на реконструкцији здања су заживела, већина није - истиче Чучковић. - Ми смо разговарали са Министарством економије, које је задужено за туризам, како да Београд и Влада Србије натерају инвеститоре да централне градске локације приведу намени. Ако је неко власник ланаца хотела од Софије, преко Букурешта, до "Метропола" у Београду и ако је његова пословна одлука да улаже у бугарски, а не у српски главни град, ми то нећемо да трпимо. Ти инвеститори нису "пилићари", већ озбиљни "играчи" и нећемо да дозволимо да се према нашем граду понашају као да је последња рупа у њиховим инвестиционим плановима. То је непоштовање државе.

Зато је, каже Чучковић, Влада Србије донела уредбу у јуну ове године и сви ти хотели морају да се приведу намени у року од две године:

- Ако се "Плази" не свиђа наш урбанистички план нека прода локацију, али могућност да гради 100.000 квадрата на парцели око које је готово свакодневно саобраћајни колапс неће добити.

Објекте морају да приведу намени и они који су купили "Метропол", затим "Југославију", "Три листа дувана"...

Секретаријат за урбанизам и грађевинске послове, како каже секретар Вуковић, издао је одобрење "Метропол паласу" за адаптацију, доградњу и делимичну надоградњу хотела у Булевару краља Александра још у децембру 2007. године. Реконструкција "Метропола", који је преко свог хотела "Софија хотел Балкан" из Бугарске на јавној аукцији купила грчка фамилија Даскалантакис и који је припојен ланцу "Грик хотел", требало је да буде завршена још у фебруару 2009. Иначе, "Метропол" је продат на јавној аукцији за 27,4 милиона евра. Пет година прошло је и од продаје хотела "Југославија" компанији "Алпе Адрија хотели" за 31,3 милиона евра, а од реконструкције још ништа.

Много је недовршених градилишта, која руже Београд, запуштених локација, чија је судбина непозната. Разлог лежи углавном у нерешеним имовинско-правним односима или вишегодишњим стечајним поступцима. ГП "Рад" у стечају, на пример, има започету пословну зграду, која је већ годинама ругло једне од најатрактивнијих новобеоградских локација. У најбољем случају, судбина те локације биће позната када се заврши стечајни поступак. Београд се, колико му то надлежност дозвољава, бори са несавесним инвеститорима. Издате локације се и одузимају. Градоначелник је донео Решење о образовању Комисије за процену испуњености услова за престанак права коришћења грађевинског земљишта, односно одузимање локација.

- Надлежно правобранилаштво поднело је Комисији 103 захтева за одузимање локација - каже Јелена Шушовић Микић, заменик градског секретара за имовинско правне послове. - Од тога решено је 50 захтева и нека су решења правоснажна, а за неке је поднета жалба Министарству финансија и тужба суду. У току је решавање 53 захтева. Међу инвеститорима којима су одузете локације су "Хидротехника - Београдградња", која више нема право коришћења парцеле у Булевару ЈНА 31. "Колингу" је одузета локација у Јајинцима, браћи Карић и "Астра симиту" парцела на Старом граду, Добрачина 34 одузета је Заводу за изградњу...

ДОЗВОЛА ВАЖИ ПЕТ ГОДИНА

Изменама Закона о планирању и изградњи предвиђено је да грађевинска дозвола има рок трајања од пет година, што ће бити обавезујуће за све будуће инвеститоре. То је рок у којем треба да се заврши објекат и добије употребна дозвола. Ако не заврши здање инвеститор плаћа на рачун Пореске управе накнаду у висини пореза на имовину који би се плаћао за цео објекат да је изграђен у складу са грађевинском дозволом, све док се за ту локацију не изда нова грађевинска дозвола и то неком другом инвеститору.

Грађевинска дозвола може, на захтев инвеститора, остати на снази још две године ако инвеститор докаже да је степен завршености објекта премашио 80 одсто или да је објекат изведен до фазе која омогућава његово прикључење на спољну мрежу инфраструктуре.

Србија има најнижи извоз по запосленом

Танјуг

Међу бившим југословенским републикама зарада по запосленом од извоза робе је једино нижа у Црној Гори - 250 евра, док је просечна зарада у тој земљи 477 евра

БЕОГРАД - Економиста Мирослав Здравковић изјавио је данас да Србија спада у групу земаља са најнижим зарадама у региону "зато што има и најнижи извоз по запосленом раднику".

"На просечну зараду од 383 евра, 527 евра је зарада од извоза робе по запосленом у Србији", рекао је Здравковић прецизирајући да је месечни фонд зарада у Србији око 672 милиона евра.

Међу бившим југословенским републикама зарада по запосленом од извоза робе је једино нижа у Црној Гори - 250 евра, док је просечна зарада у тој земљи 477 евра, указао је Здравковић који је и уредник портала макроекономија.орг

Здравковић је, међутим, нагласио да, када је у питању јужни сусед, не треба заборавити да Црна Гора има додатни бонус - приливе од туризма.

Подаци до којих је дошао Здравковић показују и да је просечна зарада у Словенији 988 евра, док је зарада по запосленом од извоза робе 2.044 евра, у Хрватској просечна зарада је 742 евра, а зарада од извоза по запосленом 744 евра.

У Босни и Херцеговини просечна зарада је 420 евра, а зарада од извоза робе по запосленом 541 евра, у Македонији просечна зарада је 338 евра, а зарада од извоза робе по запосленом 648 евра.

"Просечна зарада у највећој мери зависи од тога колико смо способни да извеземо робе у еврима, што значи да искључиво на тај начин можемо да поредимо зараде у региону", објаснио је Здравковић.

Према Здравковићу, када се упореде просечне зараде у бившим југословенским републикама, оне су ниже од спрских, само у Македонији, мада је Македонија имала већи извоз по запосленом.

"Међутим", нагласио је Здравковић, "за Македонију важи и то да је имала мањи пад броја запослених него што је имала Србија у периоду кризе у последње три године."

И фонд месечних зарада је различит од земље до земље. Фонд зарада у Словенији за 728.057 радника износи укупно 720 милиона евра, у БиХ за 692.471 радника 291 милион евра, у Македонији за 496.700 радника 217 милиона евра и у Црној Гори за 167.955 радника око 80 милиона евра.

Здравковић је приметио да када се упореде подаци, Србија је трећи по фонду зарада, али и пета према нивоу просечне зараде од свих шест посматраних земаља.

Овај економиста је навео да се српски извоз у односу на раније године приближио Хрватском, "што значи да ће динамички посматрано и српске зараде постепено приближавати хрватским"

"Можемо се осврнути пет или 10 година уназад и закључити да је данас српска просечна зарада мало изнад 50 одсто од хрватске док је пре пет година била на 30 одсто, пре десет година на 15 или 20 одсто. То значи да ће српска зарада са пола просечне хрватске за пет година достићи 75 или 85 одсто хрватске, што су неке релације које су и постојале у бившој Југославији", мишљења је Здравковић.

Здравковић је указао да су упоредне анализе неопходне јер упућују на то шта у Србији треба мањати, али и у чему је боља од суседа.

"Повољан показатељ је, рецимо, да смо Хрватску претекли извозом у Немачку, а Словенце извозом у Русију. Значи, битно је видети да позитивних помака има, а са друге стране уочити шта су највећи проблеми у српској привреди како би се решавали", закључио је Здравковић.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:352079-Zbog-stecaja-firmi-propadaju-gradovi>

Због стечаја фирми пропадају градови

С. БУЛАТОВИЋ

Пропадање гиганата може да повуче у суноврат читава места. Одлазак странаца знатно би смањио број запослених

СМЕДЕРЕВЦИ последњих дана страхују да не прођу кроз муке кроз које су пре неколико година пролазили Крагујевчани. Док је „Застава“ посустајала, посустајао је скоро читав град, јер је тај гигант, уз пратеће фабрике, запошљавао некад и више од 10.000 радника. Влада покушава да пронађе начин да се не угаси „Ју-Ес стил“ и тако не угрози егзистенција 5.500 породица, али повлачења страног капитала пореметило би живот и у другим варошима у којима он плаћа највећи број запослених.

Ако би америчка инвестиција „испарила“ из Смедерева, број плата у овом граду би се смањио за четвртину. Ваља знати и да од око 23.000 тренутно запослених, чак 6.653 зависи од пољопривреде, шумарства и рибарства. Прерађивачка индустрија Смедерева, поред радника некадашњег „Сартида“, упошљава још свега око 2.000 људи. А број незапослених, ако пећи „Ју-Ес стила“ трајно стану, скоро би се дуплирао. Са садашњих 7.294 порастао би на око 12.800. - Тамо ради 5.500 људи и ми смо у контакту са руководством те компаније да видимо шта може да се уради - каже министар економије Небојша Ћирић. - Надамо се да ћемо наћи адекватно решење и да до затварања неће доћи. Морамо да водимо рачуна, јер та фабрика има велики утицај на извоз из Србије. Првенствено, међутим, морамо да мислимо на запослене и њихове породице.

Колико једна страна инвестиција може да промени живот у неком месту види се по примеру Раче. „Јура“ је Рачи донела 1.300 нових радних места. И то су једини радници у прерађивачкој индустрији у овом граду. Уз њих, посао има још мање од хиљаду људи, од којих око 340 у јавном сектору. Када би гигант сплетом лоших финансијских околности у неком моменту стао, изгубило би се више од половине тренутно запослених у овом месту. А број незапослених би се више него дуплирао, јер их је сада, по званичним подацима, 1.064.

НИСУ ОДЛАЗИЛИУ Агенцији за привлачење страних инвестиција СИЕПА напомињу да се до сада из Србије није повукао ниједан велики инвеститор. Из круга оних који су преко њих и дошли у Србију такав план засад нико не најављује.
- Нисмо имали ситуацију да неко од страних улагача, из сектора индустрије и производње, одустао од своје инвестиције у Србији - кажу у СИЕПА.

Сви памтимо шта је некада „Застава“ значила за Крагујевац. Данашња фабрика упошљава мање радника, до краја следеће године ангажоваће 2.400 радника. Многи од 22.000 тренутно незапослених у овом граду, међутим, рачунају да ће посао наћи код неког од „Фијатових“ комонеташа. Када са трака не би кренула звонко најављивана масовна производња новог модела, број изгубљених радних места се не би зауставио само на 2.400. Погасиле би се све фирме, угоститељски локали, радње и бутици који су врата отворили очекујући раст стандарда после доласка Италијана.

КОЛУБАРА

НИСУ само стране фабрике те од којих зависи већина становника неког града. Рударски басен „Колубара“ запошљава око 10.000 људи. Од њега живи већина породица у Лазаревцу, али и у Лајковцу. То је један од разлога што су просечне зараде у овим местима по правилу прилично изнад републичког просека.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/287561/Kalanovic-Za-konkurentnu-privredu-neophodna-snazna-mala-i-srednja-prezeca>

Калановић: За конкурентну привреду неопходна снажна мала и средња презећа

Танјуг

Србија мора да има снажан и извозно оријентисан сектор малих и средњих предузећа (МСП) уколико жели да има конкурентну привреду на глобалном тржишту, изјавила је данас потпредседница владе за привреду и регионални развој Верица Калановић, отварајући 11. Међународни конгрес малих и средњих предузећа у Београду.

Неопходни партнери МСП у Србији морају да буду привреда, наука и држава, истакла је Калановићева, наводећи да ће као потпредседница владе дати томе свој допринос.

Калановићева је упозорила да је велики број српских предузећа угрожен кризом и бори се са великвидношћу, краткорочним кредитима, високим каматама и гломазном бирократијом. С друге стране, Србија има јасан европски пут и тежи да ускоро постане део ЕУ и њеног тржишта, због чега је неопходно да има конкурентне производе и модерна МСП, рекла је она,

али је додала да се тренутно у нашој земљи свега 0,3 одсто бруто домаћег производа улаже у знање и иновације.

Калановић је казала да је то 10 пута мање од циља који имају земље ЕУ, као и да у Србији постоји недовољна повезаност научно-истраживачких институција са МСП.

Она је указала да тек свако седмо предузеће у Србији улаже у иновације, а свако 14. остварује иновативну сарадњу са другим институцијама и привредним субјектима.

Истичући да због тога предлаже краткорочна и дугорочна решења која су усмерена ка подрсци сектору МСП, Калановић је као краткорочни циљ навела наставак програма за подршку страних и домаћих инвеститора.

Она је истакла и да је неопходно подржати велике инвеститоре који су дошли у Србију као што је "Фијат", јер они подижу запосленост у нашој земљи.

Калановић је рекла да у краткорочне мера убраја и професионализацију у области иновација, као и да се пројекти не финасирају на политичким и социјалним критеријумима.

Према њеним речима, најважнија дугорочне мера је да се на тржишту успостави праведна утакмица са једнаким правилима за све и да се држава избори са сивом економијом.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Fijat-trazio-poverljive-odredbe.sr.html>

Фијат тражио поверљиве одредбе

„Фијат група“ из Торина саопштила је јуче да је захтевала да уговор о заједничком улагању са Републиком Србијом у фабрику аутомобила у Крагујевцу садржи поверљиве одредбе како би се заштитила заједничка инвестиција.

– Извесни подаци о плановима и распореду излагања представљају круцијалне комерцијалне и индустријске тајне неопходне за успех заједничког подухвата“, наводи се у саопштењу „Фијата“ поводом коментара у српским медијима.

У „Фијат групи“ сматрају да те одредбе о тајности података „иду у прилог како компанији основаној у партнерству са Републиком Србијом, тако и њеним акционарима“.

„Фијат група“ се сложила да објави садржај уговора, изузимајући једино поверљиве одредбе које представљају кључне комерцијалне и индустријске тајне, како би испунила очекивања грађана да буду информисани о најважнијој индустријској инвестицији у Србији током последњих неколико година.

Лидер Уједињених региона Србије Млађан Динкић, који је био и потписник уговора с „Фијатом“, каже да не постоји ниједан детаљ уговора у вези с обавезама Србије или финансијске природе који је тајна.

– Па све битне ствари су већ много пута објављене. Италијани су очигледно тражили да се не објављују анекси уговора који се односе на техничке карактеристике модела и производног процеса што свуда спада у домен пословне тајне – каже Динкић.

А. Т. – Ј. Р.

Шабић: Изјава министра није у складу са Законом

Повереник Родољуб Шабић истакао је јуче да изјава министра за економију и регионални развој, којом се објашњава достављање Савету за борбу против корупцију цензурисаних докумената о заједничком улагању Србије и компаније „Фијат“, није у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја. „Изјава министра за економију и регионални развој Небојше Ђирића, којом се објашњава достављање цензурисаних докумената, не може се довести у склад с решењима на којима се у домаћем законодавству заснива право на слободан приступ информацијама, као и могућности ограничења тог права“, наведено је у саопштењу повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности.

Министар Ђирић изјавио је јуче да су у верзији уговора с „Фијатом“, који је послат Савету за борбу против корупције, „зацрњени“ анекси уговора који су пословна тајна и то на захтев те италијанске компаније.

Компанија „Фиат Груп Аутомобилес“ је јуче, поводом недавно објављених коментара у српским медијима, саопштила да уговор о заједничком инвестиционом улагању садржи поверљиве одредбе у складу са захтевом „Фијата“ у намери да заштити заједничку инвестицију у Крагујевцу.

Шабић је истакао да је право на слободан приступ информацијама засновано на Уставу и да се остварује на начин, под условима и процедури која је утврђена законом тако да се не може доводити у питање одредбама било каквих комерцијалних уговора.

Он је упозорио и да „позивање на аргументе који немају основа у Уставу и закону не доприноси отклањању постојећих дилема већ их само потхрањује“.

Тањуг

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Putari-klize-u-stecaj.sr.html>

Путари клизе у стечај

Држава, као нови – стари власник путарских предузећа ПЗП „Београд“, „Војводинапут – Бачкапут“ Нови Сад, „Будућност“ – Прешево и ЗГОП – Нови Сад, у наредних неколико месеци покушаће да их реорганизује, а ако у томе не успе – неминован је стечај. Већ следеће недеље у ове фирме, које су до јуче пословале под окриљем Нибенс групе, ухапшеног бизнисмена Мила Ђурашковића, ући ће заступници државног капитала, који ће с руководством тих фирми „прочешљати“ пословање и одлучити куда даље.

Агенција за приватизацију је раскинула купопродаје уговоре, зато што нису поштоване уговорне обавезе. Рате нису измириване, радници нису примали плате, није било обавезног инвестирања и није одржаван континуитет пословања.

– Формални услови су одавно испуњени, али се чекао договор с банкама око намирења потраживања и постављања менаџмента у предузећа, како би их извукли из проблема. Агенција не контролише текуће пословање тих фирми. Њихов капитал је сада у надлежности Акцијског фонда Србије и у предузећима ће бити покренут поступак реструктурисања – речено нам је у Агенцији за приватизацију.

Један од „Политикиних” саговорника упућен у пословање ових предузећа каже да је стечај неминован. Међутим, он не верује да ће од продаје имовине сви повериоци моћи да буду намирени.

Неизвесна је судбина још три путарска предузећа, ПЗП „Врање”, ПЗП „Ниш” и ПЗП „Крагујевац”, над којим Агенција за приватизацију нема надлежност. И њима такође прети стечај. Надлежни привредни суд управо је одбио и план реорганизације за нишке путаре, који су власници акција у друга два предузећа. А план је био да предузећа наставе да раде, а банке репрограмирају дуг, који је нарастао на 180 милиона евра. Међутим, представници банака пет месеци нису могли да се договоре, а то је, по свему судећи, био једини начин да наплате своја целокупна потраживања.

Милутин Гашевић, председник управног одбора ПЗП „Ниш” и досадашњи координатор рада Нибенс групе, каже да ће уласком стечајних управника у ова предузећа она наставити да раде.

– Биће отворени посебни рачуни и већина ће нормално наставити с радом. Држави је то у интересу и верујем да ће их подржати. Али сумњам да ће банке успети да намире и 10 одсто својих потраживања и оне су у највећем проблему. Уопште ми нису јасне. Пет месеци нису могле да се усагласе, а давале су кредите иако су знале колика је задуженост сваког предузећа понаособ. Само на управној згради ПЗП „Ниш”, на пример, постоје четири хипотеке и свака је у вредности од око милион евра, а сама зграда не вреди више од 300.000 до 400.000 евра – каже Гашевић.

Дакле, путарска предузећа, до јуче чланице Нибенс групације, која имају уговоре с „Путевима Србије”, биће ангажована на зимском одржавању путева у складу с расположивом опремом и механизацијом.

Већ је договорено да раде преко фирми „Србијапут” и „Војводинапут”, које ће им помагати да купе гориво и материјал потребан за зимску службу. Оно што зараде, вероватно неће бити довољно за плате, али ће имати могућност да добију бар неки новац.

Горан Родић, из Удружења за грађевинарство Привредне коморе Србије, каже да је потез Агенције за приватизацију, односно раскид уговора са четири предузећа био неизбежан, јер је постојеће стање било неодрживо.

– У оквиру ове групације постоје здраве фирме, као што је новосадски ЗГОП, који због блокаде целе групације није могао да исплати зараде радницима. Држава не сме да дозволи да путарска оператива буде незапослена. Она мора да им омогући да ради и прима плате, јер је то у њеном интересу. Она ће бити одговорна ако неко страда на неочишћеним пругама и путевима. Оспособљавање ових фирми је од општег интереса, а после нека праве математику са банкама како ће враћати дугове и шта ће радити – каже Родић.

М. Авакумовић